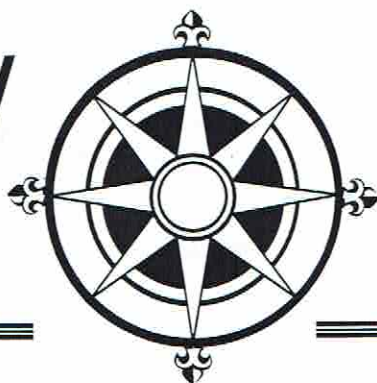




Søndag den 18. maj 2003

Lyndby By- og Bådelaug

60 års jubilæum

Lyndby By- og Bådelaug gennem 60 år

De første 50 år

Bylauget som institution har rødder langt tilbage i tiden til det gamle landsbysamfund, hvor byens gårdmænd mødtes og drøftede fælles anliggender, når oldermænd blæste i byhornet.

Med udskiftningen og udflytning af gårdene fra landsbyen mistede bylauget i sin oprindelige funktion sin betydning.

I foråret 1941 var man igang med udgravningen til den nye skole i Lyndby. Overskudsjorden blev placeret ved gadekæret, der i forvejen ikke var for kønt at se på, og det hele var formentlig et syndigt roderi.

Fra politiet var der kommet besked på at bringe forholdene i orden, så gadekæret kunne bruges som branddam, og den 5. april 1941 blev der så indkaldt til møde på skolen, for at man kunne drøfte situationen. Initiativtager til mødet var købmand N.P. Sørensen.

På mødet blev man enige om at danne et bylaug, og der blev nedsat et udvalg bestående af købmand N.P. Sørensen, gdjr. Robert Gunvig, gdjr. Jens Christiansen, arbm. Axel Nielsen og maskinfabr. Emil Olsen, som skulle arbejde videre med sagen. Dengang havde man ikke så travlt som i dag, så vi skal helt frem til d. 18. maj 1943 før der blev indkaldt til stiftende generalforsamling. Udvalget fremlagde følgende: Udkast til Lov.

§1: Bylavets Formaal er at varetage Lyndby Bys Interesser og især at bidrage til Forskønnelse af Byen og dens Omgivelser.

§2: At pleje Fællesskabet mellem Byens Beboere, samle Bylavets Medlemmer paa Bestyrelsens Foranstaltning til Møder og Festligheder.

§3: Som medlem af Bylavet optages enhver, som har Bopæl paa Lyndbys Jorder.

§4: Medlemmerne tegner sig for et aarligt bidrag, Mindestebeløb 1 Kr., Tegningen gælder for 5 Aar og fortsætter, saafremt den ikke opsiges 3 Maaneder før en 1. Oktober.

§5: Der vælges en bestyrelse paa 5 Medlemmer, som afgaar skiftevis med 2 og 3, første Gang i 1944. Formand og Kasserer vælges af bestyrelsen.

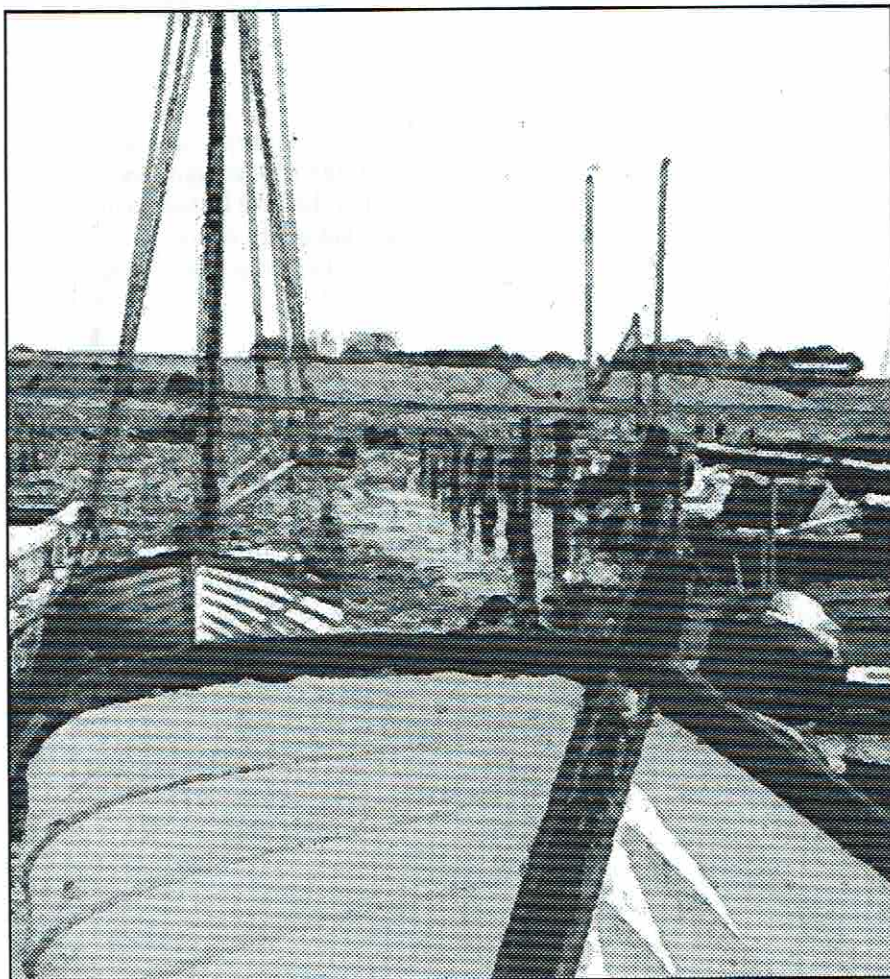
§6: Der vælges 2 Revisorer som afgaar skiftevis, første gang 1944.

§7: Hvert Aar afholdes Generalforsamling omkring 1. oktober

Bylavet blev stiftet og lovene vedtaget. Den første bestyrelse kom til at bestå

af det nævnte udvalg, og første for mand blev købmand N.P. Sørensen. Den første opgave var at få forholdene omkring gadekæret bragt i orden, og d. 15. juli 1945 blev bypladsen indviet.

I 1946 blev der rejst en mindesten for befrielsen d. 5. maj 1945. Stenen havde man fundet i gærdet mellem kirken og Ejnar Kristiansens have, og med menighedsrådets tilladelse til at fjerne den, og sognerådets tilladelse til at rejse den, blev den placeret på bypladsen ved gadekæret, hvor afsløringen fandt sted d. 15. juni 1946.



Op igennem 50'erne med Georg Larsen, Knud Jensen og Gunnar Hansen som formænd, beskæftigede bylauget sig med planering og tilplantning af trekanten, etablering af vejbelysning og i 1958 afholdtes det første andespil. Gevinster: 15 ænder, 30 flæskestege, 4 kvarte grise og 3 overraskelser. Der var format over det dengang!

I midten af 60'erne var det stadig vejbelysningen, der optog sindene. På generalforsamlingen i 1967, hvor der var mødt 9 medlemmer og 5 fra bestyrelsen (det var åbenbart også et problem med tilslutningen dengang), blev der fremlagt forslag til nye og mere tidssvarende love.

Det var den voksende tilflytning af sommerhusbeboere, der gjorde sig gældende.

Også forholdene omkring havnen var man begyndt at beskæftige sig med, og på en ekstraordinær generalforsamling d. 22. september blev det første havneudvalg nedsat, bestående af Erik Olsen, Laurits Nielsen og Oluf Jørgensen. Kontingentet blev det år fastsat til 10 kr og 5 kr for folkepensionister.

I 1968 overtog bylauget havnearealet, matr.44-h efter forhandling med ejeren, mejerist Carl Hansen.

I 1969 indkaldte havneudvalget til stiftende generalforsamling i Lyndby bådelaug. Den fandt sted d. 23. maj, og i de vedtagne love fastslås at bådelaug er en afdeling af Lyndby bylav.. Dette gav anledning til en del diskussion, og forholdene omkring havnen har i det hele taget optaget sindene meget lige siden.

I 1972 blev lovene igen justeret og navnet ændret til Lyndby by- og bådelaug.

I 1976 fremkom forslag til en udvidelse af havnen med det formidable

budget på 170.000 kr. og endnu engang sattes sindene i bevægelse med til tider heftige debatter på ordinære og ekstraordinære generalforsamlinger.

I 1978 gennemførtes udvidelsen, som klarede problemerne frem til 1987, hvor en ny udvidelse kom på tale, og endnu engang kom der gang i debatten!

Så det ser ud som om historien gentager sig med 10 års mellemrum, og vi ser frem til, hvad der sker i 1997. Karakteristisk for Lyndby er det, at vi på trods af skærmydslerne er på talefod og kan mødes og feste sammen.

Lad mig slutte med at konstatere, at vi har opfyldt formålsparagraffen i de første vedtægter fra 1943, "at pleje fællesskabet mellem byens beboere", og håbe at det må fortsætte i de næste 50 år.

Mogens Schlamovitz, Formand Lyndby By- og Bådelaug ved 50 års jubilæet

De følgende 10 år

På generalforsamlingen i 1997 udtalte daværende formand Jens Jensen, at Gadekæret atter, som på den stiftende generalforsamling, er på dagsordenen - det skal renoveres. Det skal det fortsat og hvor det i 1943 var myndighederne, der forlangte at borgerne skulle ordne gadekæret, er det nu borgerne, der beder myndighederne om tilladelse til at rette op på miljøet. Vi har nu i snart et år henvendt os til kommune, amt og ministerium for at finde en løsning vi kan magte. Endnu er det ikke lykket, men måske ordner det sig til slut.

De ti år har bragt forandringer her, som i de fleste andre landsbyer: Byen bliver mere og mere et bo- og sovested: Købmandsforretningen er lukket, renseriet er ligeledes lukket. Selv vandværket er nu lukket! Til gengæld

er der sket nogen udbygning, idet der er opført et lille nyt boligkvarter som almennyttige boliger på Baunehøj Vænge og der er sket udstykninger med en halv snes nye parceller.

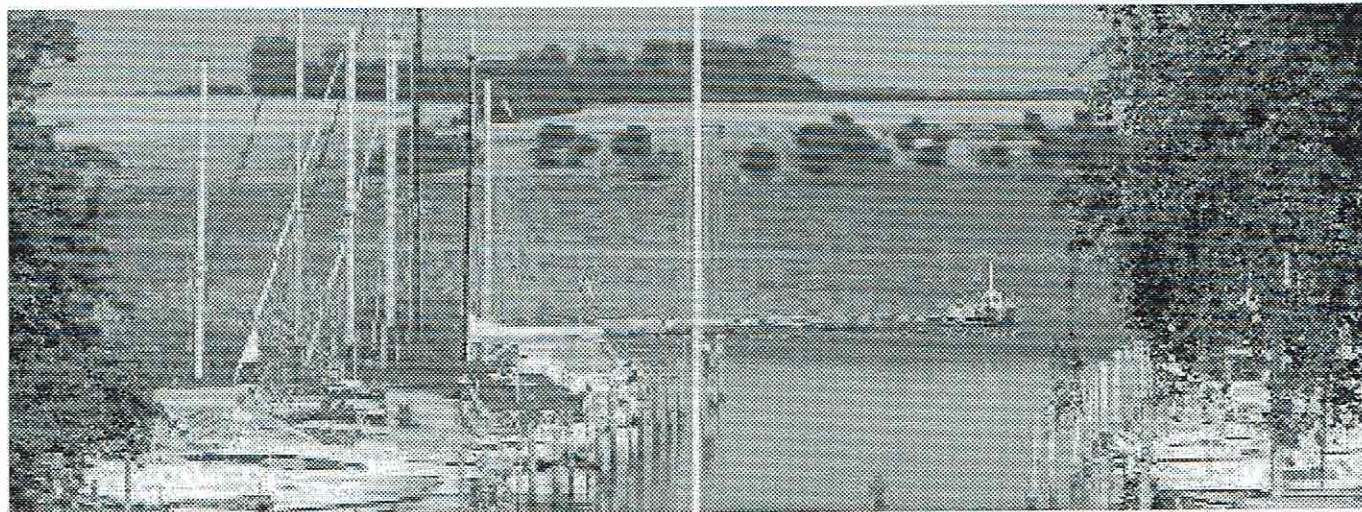
Meget glædeligt er der kommet mange børnefamilier til, så der er et mylder, når Bylauget tænder juletræet og der er julemarked i børnehaven eller når der slås "Katten af Tønden" til Fastelavn. De sidste par år har der deltaget 80 til 100 børn, heraf var der nok nogle gæster!

Havnen er udbygget med plads til 50 både og den fremtræder smuk og velholdt. Solide broer i tømmer, stenmoler, flisebelagte køreområder og græsplæner. Redskabsrum og toiletbygning, men der er stadig planer om forbedringer. Indtil nu er det meste anlægs- og vedligeholdelsesarbejde udført af havnemedlemmerne selv og det er forklaringen på at havnen er gældfri og har lavt kontingent.

Om sommeren er der vældig liv på havnen af bådejere i arbejde, borgere der går tur og børn, der leger. Der holdes Sct. Hans på havnen og den årlige byfest og revy foregår her. Til formålet har havnen købt et telt med plads til over 250 gæster. Det giver flotte rammer for revy og andre fester. Teltet udlejes billigt til medlemmer af Bylauget.

Lad mig slutte dette tillæg til Lyndbys historie med en opfordring til at så mange som muligt slutter op om det fællesskab Bylauget er rammen om. For der er ikke så mange andre muligheder for at mødes. Men hvis vi fortsat interesserer os for fællesskabet og plejer det, uden at det skal snævre, kan vi bevare et godt miljø med trivsel for alle.

*Per Laage Kragh
Formand*



Lyndbys gamle købmandsforretning



Den oprindelige forretning lå på adressen Østergade 2 i huset, der i dag ejes og bebos af Bente og Kjeld Sørensen. Huset blev opført i perioden 1888 - 1890 af handelsmand og slagter Lars Peter Andersen, der i 1914 overdrog det til sin søn Peter Andersen som ligeledes var slagter og handelsmand. Lars Peter og Peter Andersen kørte omkring i oplandet og opkøbte små kreaturer som kalve, svin og lam.

Østergade 2 var et hus med mange funktioner. Her var slagtehus, købmandsforretning, forsamlingslokale med musiktribune, hestestald, brevsamlingssted hvorfra landpostene udgik, og i tiden inden Bauneøj telefoncentral blev oprettet, var her også samtalestation hvorfra man kunne få forbindelse med omverdenen.

Man skulle mene, at alle disse funktioner var nok, men faktisk var der også plads til en aftægtsbolig for Lars Peter Andersen og hustru, da sønnen overtog huset.

Peter Andersen solgte i 1929 ejendommen til mine forældre Petra og Niels Peter Sørensen, som sammen drev forretningen til januar 1947, da min far pludselig døde af et hjerteslag under en badminton-kamp i Lyndby skole. Min mor drev herefter forretningen videre med mig som medhjælp. I 1961 overtog jeg forretningen og byggede butikshus i Lyndby Gade. Senere, i 1979, blev butikken udvidet til det tredobbelte.

I 1988 solgte jeg forretningen til Kirsten og Keld Olsen. Dette var lidt om fortiden for byens købmandsforretning.

Anker Sørensen
Købmand emeritus

Ovenstående skrev nu afdøde købmand Anker Sørensen i anledning af By- og Bådelaugets 50 års jubilæum. Nu er også denne købmandsforretning historie, og bygningen i dag hjem for vores sidste købmand Pia med familie.

Inge Andersen, Lyndby fortæller om fiskeri.

Jeg er født og opvokset i Lyndby i et ældre stråtekt hus, som ikke er mere. Jeg har været gift med nu afdøde Frede Andersen, der var mest kendt på havnen og fjorden, hvor han fiskede meget, men han kunne ikke leve af det alene og havde derfor arbejde andetsteds. Min far var fisker om sommeren, men slog skærver ved vejen om vinteren eller var fodermester på en af gårdene. Jeg har haft et rigt, men arbejdsomt liv.

Det var barske vilkår i trediveerne. Min far og hans makker satte kroge ud og røgtede dem om morgenen. Det skulle gøres tidligt - kl 3, for at alle ålene ikke skulle "hænge" sig, som det hed.

Hvis man fangede 100 ål på 1200 kroge, blev det betragtet som en fin fangst. Det kunne også ske, at der kun var 20-30 stk. Man roede ud og måtte tit helt over i Kransekrogen for at finde de gode fangststeder.

Jeg var kun 8-9 år, da jeg blev sat til at ordne kroge og gøre dem klar til næste fangst. Efterhånden blev jeg rutineret, så det "kun" tog 2 timer at "rede" 1200 kroge. Om eftermiddagen skulle der fanges nye agn.

Hver 14'de dag skulle kroge og liner koges igennem i vand med kønæg. Ned til havnen førte et stendige, og kedlen, hvori kroge og liner blev kogt, stod i diget.

En smal vej førte ned til havnen. Nej det er forkert at kalde det en havn, der var faktisk bare et uddybet hul i sivene og en lille hjemmelavet bro.

Ved hjælp af betonelementer og sten fik Frede og andre hjælpere lavet en større havn, og ved selvsyn kan man i dag se, hvad det er blevet til. Stejlepladsen er dog den samme, og her har gået andre fiskere som Laurits, Ingvor og mange andre.

Udviklingen kan man ikke stoppe, men det var en sorgens dag, da den gamle pumpe blev fjernet og dækket til. Det var stedet, hvor vi hentede vand, skyllede tøj, snakkede sammen o.s.v. Vi kæmpede imod, men der var intet at gøre.

Uddrag fra bogen "Vandring i Lyndby Sogns fortid og nutid" samlet og fortalt af Gynther Sørensen. Bogen kan købes på Lokalhistorisk Arkiv og hos formand Per Laage Kragh. Pris kr 75,-



DK BORREVEJLECENTERET

Hornsherredvej 3 - 4280 Kirke Sæby
Telefon 4640 0140 - Fax 4640 0088
info@borrevejlecenteret.dk • www.borrevejlecenteret.dk



Maskinstation
SKRÆPPEKØR

v/ Harald Thorsen

Sæbyvej 37, 4070 Kirke Hyllinge

Tlf. 46 40 45 61

Bil 30 45 25 61



**VOGNMAND
KNUD NIELSEN**



Al vognmandskørsel udføres
Grus, sten og muldjord leveres
Kran og grabkørsel.

GRIMSHØJVEJ 8 - KR. HYLLENGE

46 40 42 82

Mobil 20 20 42 82

Mobil 21 27 93 01

SPAR



v/SØREN STUSGAARD

HORNHERREDVEJ 406, SÆBY
4070 Kirke Hyllinge • Tlf. 46 40 41 90

Lyndbys sange

Der er blevet skrevet mange sange om Lyndby og dens borgere. Ikke mindst til de årlige byfester og revyer.

De fleste er gået i glemmebogen, men enkelte dukker op, når der kaldes til fest.

I mange år, var Bagger Jørgensens "Lyndbyvalsen" altid med, når der var fest. Her er historien om valsen.

Ved byfesten i 1976 gik Helge Bagger Jørgensen forbi stedet hvor man festede, han hørte mindre pæne viser blive sunget. Han gik hjem til huset på hjørnet af Øreholmvej og Lyndby Havnevej og sammen med sin kone Petra skrev han så valsen, der havde urpremiere ved byfesten i 1977.

I en del år var både Lyndbyvalsen og Lyndbysangen fast del af repertoire, men i dag kender de fleste kun Lyndbysangen skrevet af tidligere kommuneingeniør Arne Christensen, til 40-års byfesten. Han syntes, at vi trængte til en ny sang på en melodi, der var lettere at synge, og han valgte Bellmannes smukke melodi.

Lyndby Valsen

Glæd dig ved byen i hvilken du bor,
virksom, men slet ikke stor!
Den er dog stedet, der giver din dag
roen, trods hastende jag.

Lyndby Lyndby,
fredfyldte, fjordfriske Lyndby Lyndby,
Lille, fortryllende Lyndby,
dejlige, dejlige Lyndby,
byen, hvor du og jeg bor.

Mærker du fjorden, og ser du dens skær
spejle dig alle slags vejr?
Snart er den frådende, skumtoppet grå,
snart er den stille og blå.
Lyndby, Lyndby...

Bådene vugger så hygsomt i havn,
vippende stavn imod stavn.
Skibe har sejlet her tusind af år
sejler, til jorden forgår.
Lyndby, Lyndby...

Fiskere fisked' og fisked' lidt tæt
både med jern og med net
Tag det dog roligt, og vær ikke angst,
også til dig er der fangst.
Lyndby, Lyndby...

Lyndby er kranset af marker, hvor skønt!
Endnu er Hornsherred grønt.
Bavnehøj flammer ej mere med bål.
Drik dig blot Bavnehøjs skål!
Lyndby, Lyndby...

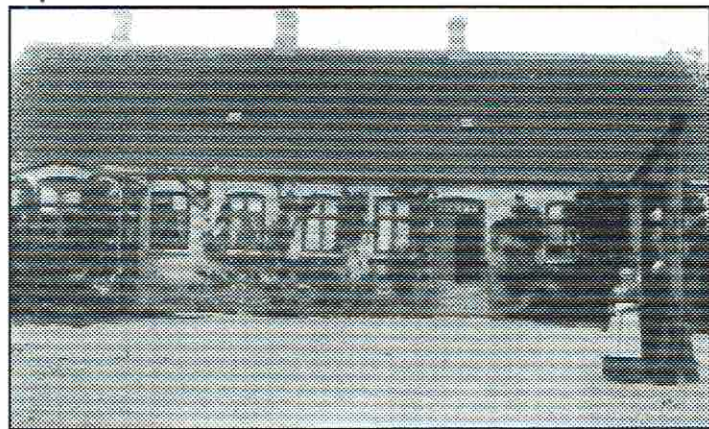
Lyndby Sangen

På en skråning ned mod fjorden
mellem åbne marker og siv,
og hvor bonden dyrker jorden
medens både giver fjorden liv.
Hvor om fred og ro man hæger
mellem tjørn, liguster og hyld,
og imellem høje træer
ligger der en landsbydyd.

Byens vise fædre sender
os besked om vort ve og vel,
medens gadekærrets ænder
med et rap bestemmer selv.
medens byens fuglestemmer
børn og unge arm i arm
lydeligt gør at man glemmer
rent at høre landevejens larm.

Og når dagens travlhed ender
på butik, fabrik og bureau,
man fra fjerne byer vender
hjem til Lyndbys stille ro.
Når til gøgens dystre klage
sol bag bavnehøjen går ned,
kan man læne sig tilbage
for at nyde aftenens fred.

Lyndby Skole



I ethvert samfund stort som lille har der fra tidernes morgen til nutiden været behov for at opdrage og undervise den nye generation. I begyndelsen var det forældrenes opgave siden overtog kirken en del af undervisningen og derefter skolen.

I Lyndby sogn var det i 1600 og 1700 tallet løbe eller sæde degne, der underviste med overhøring i kirken.

I 1742 omtales Ole Hansen Winther som degn og skoleholder i den ældste

kendte skolebygning, der lå i skellet til den nye børnehave "Bøgen".

I 1880 var forholdene så ringe bolig-som skolemæssigt, at der måtte ske forandring. Der blev bygget en ny skole - pris 10.000 kr - der fungerede som bolig og skole-lokale til 1942.

I 1924 blev der bygget en forskole til de mindste børn 1.-3. klasse, da enelæreren havde for mange børn til skolelokalet.

Undervisningen foregik hveranden dag for henholdsvis de små og store børn. I 1942 blev skolen udbygget i.h.t. skoleloven af 1937. Den gamle skole forblev tjenestebolig indtil 1972. I 1961 blev der bygget en fløj til for at opfylde skoleloven af 1958 - pris 150.000 kr.

Indtil 1917 hørte der til skoleembedet

en skolelod på ca. 7 tdr. land, som læreren var forpligtet til at dyrke og som var en del af hans løn. Der var en tjenestebolig til de fast-ansatte lærere dels i skolebygningen dels i selvstændige boliger i skolens nærhed.

Igennem alle årene har læreren været knyttet til kirken som kirkesanger, lærer Poulsen som både kirkesanger og organist. Fra 1945 blev andenlæreren organist.

Ved kommunesammenlægningen i 1970 blev kommunens skolevæsen taget op til drøftelse, da bl.a. Lyndby skole kun havde 55 elever med 5 lærere.

Kommunens administration skulle samles på et sted, derfor blev det efter nogen diskussion vedtaget at nedlægge Lyndby skole og ombygge den til rådhus. Skolen som centrum for sognets kulturelle liv, som mødested for sognets beboere til foredrag, bylaugsfester og begravelseskaffe blev stoppet.

Har man interesse i skolens historie findes der på kommunens biblioteker et hæfte med tekst og billeder. "Lyndby skole 1742 - 1972" - udgivet i 1983.

Gynther Sørensen